

شانزدهم آذر جرقه ای در ظلمت

آشنایانش او را از ادب و اخلاق اجتماعی بی بهره می دانستند به دادستانی دادگاه دکتر مصدق منصوب کردند. دادستان نظامی برای دکتر مصدق به عنوان قیام علیه سلطنت درخواست اعدام نمود. خواست کودتاچیان از تشکیل علنی دادگاه نظامی این بود که شاید بتوانند از نفوذ معنوی دکتر مصدق در ملت ایران بکاهند ولی سخنان رهبر ملت ایران ادعا نامه ای بود از سوی ملت ایران علیه حکومت که آنان را سخت نگران کرد. مصدق در حالیکه به سئوالات دادگاه پاسخهای روشن و قاطع می داد دیکتاتوری رضا خان و اقدامات مستبدانه محمد رضا شاه را در پیشگاه ملت ایران بیش از پیش برملا ساخت.

سخنان توهین آمیز رئیس دادگاه و دادستان به منظور درهم شکستن مقاومت مردی که امپراطوری انگلیس را به زانو در آورده بود نه فقط موثر نیفتاد بلکه خشم ملت را برانگیخت. نهضت مقاومت ملی روز ۲۴ آبان ۳۲ را که آغاز محاکمه دکتر مصدق بود اعتصاب عمومی اعلام نمود. این فراخوان از سوی اکثریتی عظیم استقبال شد. در ماههای آبان و آذر ۳۲ سه واقعه مهم در شرف وقوع بود:

- ۱- محاکمه دکتر مصدق
- ۲- تجدید رابطه با دولت انگلیس و گشایش سفارت انگلیس
- ۳- مقدمات انعقاد قرارداد نفت با کنسرسیوم مردم که جریان محاکمه دکتر مصدق را با علاقه و دقت پیگیری می کردند اطلاع یافتند که حکم دادگاه بدوی مبنی بر اعدام دکتر مصدق در نیمه آذر ماه ۳۲ صادر می شود. روز ۱۲ آذر روزنامه ها خبر دادند روابط سیاسی ایران و انگلیس به زودی از سر گرفته خواهد شد و در ۱۴ آذر ۳۲ اعلامیه رسمی دولت کودتا در برقراری روابط سیاسی ایران و انگلیس در تهران و لندن همزمان انتشار یافت و دیگر اینکه در ۱۸ آذر مذاکرات با کنسرسیوم نفت بطور علنی آغاز خواهد شد.

دادگاه که پیوسته پیشرو مبارزات حق طلبانه ملت ایران بود روز یکشنبه ۱۵ آذر را روز اعتراض به محاکمه دکتر مصدق - تجدید رابطه با انگلیس و مذاکرات نفت اعلام کرد. تظاهرات روز ۱۵ آذر در دانشگاه با شکوه تمام

برگزار شد. در دبیرستانها و نقاطی از بازار هم مردم با حمایت از نهضت مقاومت تظاهراتی علیه حکومت کودتا برپا ساختند که با برخورد نیروهای نظامی خاتمه یافت. دانشگاه برای روز ۱۶ آذر برنامه تظاهرات نداشت و دانشجویان به کلاسهای درس رفته بودند اما رژیم در فکر سرکوب خشونت آمیز دانشجویان بود و از همان ساعات اول روز ۱۶ آذر کماندوهای مسلح به مسلسل وارد دانشگاه تهران شدند و دانشگاه وضعی غیر عادی به خود گرفت. دانشکده های فنی و علوم به محاصره کماندوها درآمد. مهندس عبدالحسین خلیلی رئیس وقت دانشکده فنی که نگران جان دانشجویان بود ضمن تلفن اعتراض آمیز به فرمانداری نظامی تهران با فرستادن کارمندان دانشکده به کلاسها از استادان و دانشجویان خواست به علت حضور نظامیان در همه جای دانشکده و دانشگاه با سکوت از کلاسها خارج شوند تا بهانه ای به دست مامورین تا به دندان مسلح کودتا ندهند. دانشجویان دانشکده فنی بدون دادن شعار در حال خروج از کلاسهای درس بودند که مورد هجوم وحشیانه نیروهای نظامی واقع شدند و دهها نفر از دانشجویان در محوطه داخلی دانشکده فنی به رگبار مسلسل بسته شدند و در خون خویش غلطیدند.

پس از انقلاب بهمن ۵۷ هم نسلهای بعدی دانشجویان ادامه مبارزات آزادیخواهانه در شانزدهم آذر گردهم می آیند و از آزادی، دموکراسی و حقوق بشر که هنوز ملت ما به آنها دسترسی نیافته است سخن گفته و خواستار استقرار حاکمیت ملی و مردم سالاری هستند.

در سال گذشته مراسم ۱۶ آذر در دانشگاه تهران با حضور گروه کثیری از دانشجویان برگزار گردید و در روزی دیگر به مناسبت ۱۶ آذر رئیس جمهور حکومت پادگانی به دانشگاه امیرکبیر رفت و دانشجویان حضور وی را برتافتند و با فریادهای خود آزادیخواهی دانشجویان و نبودن آزادی در ایران را به گوش جهانیان رساندند و دریغاً که پس از آن روز دانشجویان دانشگاه امیرکبیر برای این آزادیخواهی هزینه های سنگینی پرداخته اند. چندین دانشجو در زندانها گرفتارند و صدها دانشجویی دیگر از حق ثبت نام محروم شده و بسیاری آنانکه با رای کمیته های به اصطلاح انضباطی از ادامه تحصیل موقتاً و گاه دائم محروم شده اند. همیشه دانشگاه در برابر این توطئه قرار داشت که در مقابل هم قرار دادن دانشجویان از وحدت و قدرت آنان در مبارزات آزادیخواهی بکاهد و امسال این توطئه بیش از پیش به چشم می خورد و دانشجویان باید با هماهنگی فزونتر از گذشته برای ساختن ایرانی آباد - آزاد و به دور از استبداد دو شادوش هم پیشگام خواسته های به حق ملت ایران باشند.

با درود به شهدای دانشگاههای ایران از تاسیس تا به امروز.

موضوع شعار دادن دانشجویان وقت خارج شدن از کلاسها مطلبی بود ساخته و پرداخته رژیم شاه برای توجیه حمله به دانشجویان. در این تیراندازی به دانشجویان حدود سی نفر مجروح و سه نفر دانشجوی دانشکده فنی؛ احمد قندچی، مصطفی بزرگ نیا و مهدی شریعت رضوی به

سخنان توهین آمیز رئیس دادگاه و دادستان به منظور درهم شکستن مقاومت مردی که امپراطوری انگلیس را به زانو در آورده بود

نه فقط موثر نیفتاد بلکه خشم ملت را برانگیخت